

ע"פ 63725/06/16 - סמיון שלומוב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
עפ"ג 63725-06-16 שלומוב נ' מדינת ישראל
לפני:
כב' הנשיא אברהם טל - אב"ד
כב' השופטת זהבה בוסתן
כב' השופטת דנה מרשק מרום
המערער
סמיון שלומוב
נגד
המשיבה
מדינת ישראל

נוכחים:

המערער ובא כוחו עו"ד נבולסי עבד

ב"כ המשיבה עו"ד שלומי ויזן

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

לא ביקשנו תשובת המשיבה.

המערער הורשע על פי הודאתו בת"פ 28630-09-14 (בית משפט השלום בראשל"צ) באיומים שהשמיע כלפי מי שנהג ברכבו מאחורי רכבו של המערער.

כאשר היה רכבו של המערער במקביל לרכבו של המתלונן, איים המערער על המתלונן בכך ששלף אקדח המשמש מצית נחזה להיראות כאקדח אמיתי ואמר לו "אתה רוצה לקבל כדור" בכוונה להפחידו או להקניטו.

המערער נידון ל-180 שעות של"צ שביצע ולמאסר על תנאי של 4 חודשים שבמשך 3 שנים לא יעבור עבירת איומים.

הערעור מופנה כלפי הרשעתו של המערער.

ב"כ המערער טוען בהודעת הערעור ובטיעונו בפניו כי שגה בית משפט קמא כאשר החליט שלא לבטל את הרשעת המערער שכן אין לייחס למעשה חומרה כזו שיכולה למנוע אי הרשעה שכן מדובר היה במצית הנחזה לאקדח ולא באקדח אמיתי.

עוד טוען ב"כ המערער כי הרשעת המערער פוגעת בפרנסתו כסוחר יהלומים ותכשיטים שכן עיסוקו מחייב אותו לנסוע לארה"ב והרשעתו עלולה לפגוע בחידוש אשרת הכניסה לארה"ב, אותה הוא צריך לחדש בקרוב.

עוד מצביע ב"כ המערער על העובדה שהמערער עתיד לעסוק בחלפנות כספים ואף שכר חנות לצורך כך והרשעתו עלולה לחבל בקבלת רישיון לעשות כן.

ב"כ המערער טוען כי אין למערער עבר פלילי, הוא חי חיים נורמטיביים, שירת שירות מלא בצה"ל והאירוע נושא הרשעתו הוא אירוע חריג שאינו מאפיין את אורח חיים עד כה.

ב"כ המערער איננו מתעלם מתסקירי שירות המבחן שהיו בפני בית משפט קמא וטוען כי חרף האמור בהם, המליץ שירות המבחן בשתי הזדמנויות שלא להרשיע את המערער שכן הוא סיים את התוכנית הטיפולית שהוכנה לו ובכך הוכיח את נכונותו לחזור לחיים נורמטיביים.

באשר לעבירה נושא הרשעתו של המערער, טוען בא כוחו שהמתלון קילל את המערער ואף הניף לכיוונו אצבע משולשת ותגובת המערער ניתנה להתנהגות זו.

עיון בגזר הדין של בית משפט קמא ובהחלטתו להרשיע את המערער מעלה כי הוא לקח בחשבון את כל הנתונים החיוביים שהיו בפניו ואשר הוצגו גם בפניו.

בית משפט קמא סקר את התסקירים שהיו בפניו, לרבות את העובדה שהמערער השתלב בטיפול קבוצתי המיועד לבעלי דפוסים אימפולסיביים, הוא מתמיד בהגעה למפגשים, לוקח בהם חלק פעיל וניכר שהוא מזהה באופן ראשוני את המניעים לביצוע העבירה.

כך גם המליץ שירות המבחן, כאמור, לשקול בחיוב את אי הרשעת המערער לאור ההליך הטיפולי שבו הוא נוטל חלק והעובדה שאין לו עבר פלילי.

אף אנו, כמו בית משפט קמא, סבורים כי אין להקל ראש במעשהו של המערער שכן גם אם יהיה במה שנראה דמוי אקדח ולא באקדח אמיתי, הרי המתלון סבר שמדובר באקדח אמיתי ובאיום ממשי לגרום למותו ואף הגיב על הבנה זו בכך שהתלון על התנהגות המערער כלפיו.

גם אם התנהגות המערער באה בתגובה לקללות שקילל אותו המתלון, לא מדובר בתגובה מידתית ומן הראוי לשרש תגובות אלימות כאלה כפי שהגיב המערער בהתנהגותו הנטענת של המתלון.

באשר לפגיעה הנטענת במערער, קבע בית משפט קמא, ובצדק, כי המערער לא עסק מעולם בחלפנות כספים והעובדה ששכר חנות לצורך כך יש בה אמנם כדי להעיד על כוונתו לעשות כן אך המערער לא הציג בפני בית משפט קמא ובפנינו הוראת נוהל או חוק המחייבות אי מתן רישיון לעסוק בחלפנות כספים בשל הרשעה בעבירת איומים, כפי שהורשע בה המערער.

כך גם הטענה לפיה קבלת אשרת כניסה לארה"ב עלולה להיות מסוכלת בעקבות הרשעת המערער לא הוכחה בפני בית משפט קמא ובפנינו ואין בה כדי להצדיק את ביטול הרשעתו של המערער, שכן הרצון או הצורך להיכנס לארה"ב למטרות עבודה או מפגש משפחתי היא נחלת רבים ואין המערער יוצא מהכלל בעניין זה, כאשר מדובר במי שמורשע בביצוע עבירות ומתכוון להיכנס לארה"ב.

לאור כל האמור לעיל, ומבלי שאנו, כמו בית משפט קמא, איננו מתעלמים מנסיבותיו של המערער ומהאמור בתסקירי שירות המבחן, אנו דוחים את הערעור.

ניתן והודע היום ה' חשון תשע"ז, 06/11/2016 במעמד ב"כ הצדדים והמערער.

דנה מרשק מרום, שופטת

זהבה בוסתן, שופטת

**אברהם טל, נשיא
אב"ד**